

article. Defining main features of the accessory phraseological units of the group to a particular type of interpersonal relations, specifics of the mental reflection in the phraseological units, influence and role of social factors in the choice of phraseological units in communication are considered. The analysis of the choice formation features of the phraseological units denoting semantic group "interpersonal relations" in the people's consciousness, reference of the following choice concerning researched expressions to the nature of people, to their emotional and psychological state. The problems of understanding and knowledge of each phraseological expression, as well as alteration and development of the meaning as whole according to groups, fields and terms of its use are investigated in the article.

Key words: *interpersonal relations, phraseological unit, gender, communicant, semantics, mentality.*

Оксана Черноус
(Кіровоград)

УДК 81'373.21(477.65)

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНІ ТИПИ ОЙКОНІМІВ КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ

Розглянуті лексико-семантичні особливості назв населених пунктів Кіровоградського району, зафіксовані в сучасних джерелах адміністративно-територіального поділу. Визначено, що місцевий ойконімний фонд презентований відапелятивними та відонімними одиницями з кількісною перевагою останніх. Базою для 38,7% онімів стали загальногеографічні назви, поняття культурно-історичного характеру, а також лексеми на позначення особливостей природно-географічного комплексу регіону. Решта ойконімів утворена від онімів різних класів – антропонімів, гідронімів, топонімів. 3-поміж них найчисельнішою є група назв, що мають у своїй основі імена або прізвища засновників чи власників цих населених пунктів – 52%. Дослідження історії формування місцевого ойконімікону підтвердило факти однойменності населених пунктів, для розрізнення яких зазначалися топографічний орієнтир і неофіційні назви або прізвище власника. Також зафіксовані випадки ойконімної антонімії у складних назвах, при цьому в протиставні відношення вступають значення лише перших компонентів, виражених якісним прикметником.

Ключові слова: *ойконім, відапелятивний ойконім, відонімний ойконім, відантропонімний ойконім, відгідронімний ойконім, відтопонімний ойконім, ойконімна омонімія, ойконімна антонімія.*

Постановка наукової проблеми. Дослідження регіональних ойконімних систем є одним із пріоритетних завдань сучасної української та зарубіжної ономастики, оскільки одержані результати дозволять створити цілісну картину ойконімного фонду, його особливостей в історичному, етимологічному, лексико-семантичному, структурному, граматичному аспектах. Саме цим, на нашу думку, пояснюється надзвичайний науковий інтерес як авторитетних мовознавців, так і молодих ономастів до ойконімів різних етнографічних або територіально-адміністративних регіонів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Об'єктами ґрунтовного лінгвістичного вивчення були назви населених пунктів різних часових меж та територій, зокрема Покуття (Д. Бучко), Буковини й Одещини (Ю. Карпенко), Волині (В. Шульгач), Рівненщини (Я. Пура), Прикарпаття (М. Габорака), Опілля (В. Котович), Черкащини (І. Гонца), Сумщини (Т. Поляруш, О. Іваненко), Дніпро-Бузького межиріччя (В. Лобода), Південно-Західного Поділля (М. Торчинський), Львівщини (Є. Черняхівська), Івано-Франківщини (В. Яцій), Полтавщини (А. Лисенко), Північної Хмельниччини (Н. Герета), Північної Тернопільщини (І. Волянюк). Водночас ойконімна система сучасної Кіровоградщини залишається ще недостатньо вивченою, хоча деякі комплексні дослідження ґрунтуються на ойконімах усієї етномовної території або окремих лексико-структурних типах всіх українських ойконімів, наприклад, назви поселень із формантами -ець, -иця (Н. Михайличенко), -івці, -инці (Д. Бучко), -ин, -ів (З. Купчинська), -ани, -яни (І. Царалунга), -*'ь (-*'а, -*'е) (Л. Радьо), -щина (Т. Поляруш). Отже, необхідність спеціального вивчення назв населених пунктів сучасного Кіровоградського району й зумовлюють актуальність пропонованої розвідки.

Об'єктом аналізу є ойконіми Кіровоградського району Кіровоградської області, зафіксовані в сучасних джерелах адміністративно-територіального поділу. **Метою** наукової розвідки є дослідження лексико-семантичних особливостей ойконімів означеного географічного ареалу, аналіз ойконімних омонімів та ойконімних антонімів, статистична організація місцевого ойконімікону. **Джерельною базою** нашого дослідження слугували довідники з адміністративно-територіального поділу України, Списки населених пунктів Херсонської губернії 1859 р., 1868 р., 1896 р., Списки землевласників Єлисаветградського уїзду 1908–1909 рр., Матеріали для оцінки земель Херсонської губернії, а також картографічні матеріали, з-поміж яких особливу цінність становлять військово-топографічні карти 1868 р. З метою аналізу зібраного матеріалу використовувалися краєзнавчі енциклопедії, різноманітні географічні, тлумачні, ономастичні словники, результати дисертаційних робіт з ономастики та історії.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Аналіз зібраного фактичного матеріалу дозволив виділити дві основні групи назв, кожна з яких має характерні кількісно-якісні особливості, – відапелятивні та відонімні ойконіми.

До *відапелятивного* фонду ойконімів Кіровоградського району зараховуємо: (1) загальногеографічні назви, в межах яких виділяємо ойконіми-орієнтири та назви з атрибутивним компонентом; (2) назви, що відображають особливості природно-географічного комплексу; (3) ойконіми, мотивовані лексемами культурно-історичного характеру.

Ойконіми-орієнтири. До ойконімів-орієнтирів традиційно зараховують назви, які характеризують особливості географічного або топографічного положення населеного пункту щодо певних суміжних об'єктів. При цьому ознака, за якою був іменованний об'єкт, має бути домінантною в ландшафті, мати винятковий характер [4, с. 8]. У деяких дослідженнях конкретизується, що такі назви утворювалися за допомогою префіксів, які первісно були прийменниками і вказували на місце розташування поселення [6]. До таких належить ойконім **Підгайці** (1,3 %), який хронологічно є новим утворенням в ойконімному фонді аналізованого району. У ХХ ст. ним було замінено історичну назву цього населеного пункту – **Велика Мамайка** (> р. Мамайка). Імовірно, за радянських часів мотивом для вибору назви слугував місцевий гай-орієнтир, тобто «невеликий, переважно листяний ліс» [7, с. 15].

Назви з атрибутивним компонентом. До таких належать оніми, що характеризують за допомогою атрибутивного компонента характер місцевості, ландшафт [4, с. 8], належність якогось географічного об'єкта, особливості функціонування тощо. Ойконімний фонд Кіровоградського району включає 5 таких одиниць (6,7 %): **Високі Байраки, Зелений Гай, Миколаївські Сади, Парацине Поле, Червоний Кут**.

Атрибутивні компоненти у зафіксованих ойконімах можуть вказувати на: (1) особливості ландшафту: **Високі Байраки, Зелений Гай, Червоний Кут, Червоний Яр**. У семантиці таких ойконімів міститься додаткова вказівка на розміри – «високий» (**Високі Байраки**), кольоровий спектр – «зелений», «червоний» (**Зелений Гай, Червоний Кут**) географічного об'єкта (байрак, гай, кут, яр); (2) належність основного об'єкта якійсь особі: **Миколаївські Сади, Парацине Поле**.

Ойконіми, що відображають особливості природно-географічного комплексу.

В ойконіміконі Кіровоградського району такі назви становлять групу з 10 онімів (13,3 %): **Верхівці, Гайвка, Калинівка, Липове, Лісне, Макове, Оситняжка, Привілля, Степове, Черняхівка**. Семантика основ цих ойконімів відображає особливості природно-географічного комплексу, в якому виникли означені населені пункти.

Територія сучасного Кіровоградського району є частиною степової зони України, тобто значної за площею рівнини, незахищеної високими горами. Ця особливість ландшафту стала мотиваційною основою для назв сіл **Привілля** та **Степове**. За тлумачним словником поняття *привілля* визначене як «широке, просторе місце, безмежний простір», що фактично описує місцевість усього Кіровоградського району [10, с. 574]. Схожу семантику має апелятив *степ*: «великий безлісий, вкритий трав'янистою рослинністю, рівнинний простір у зоні сухого клімату» [11, с. 686]. Зауважимо, що семантика обох ойконімів вказує не на якийсь конкретний об'єкт у ландшафті, а окреслює його загальну характеристику.

Прикметною ознакою цієї природно-географічної зони є відсутність великих лісових масивів. На цій території переважає деревна рослинність, що спостерігається на берегах рік,

озер, схилах балок, ярів тощо. Фактично будь-які більш-менш значні лісові насадження в минулому виконували функцію орієнтиру на місцевості. Це може бути однією з причин вибору назв із такою семантикою для новоутворених або при перейменуванні вже наявних населених пунктів. В ойконімній лексиці району презентовано два ойконіми, що семантично мотивовані назвами деревної рослинності – *Гайвка, Лісне*. Село *Гайвка* було засноване в 1910-1911 рр. переселенцями з Київської губернії та навколишніх сіл *Аджамки, Високих Байраків, Покровського* [5, с. 361]. Так само новим в адміністративно-територіальному устрої Кіровоградського району є с. *Лісне*.

Семантику, пов'язану з назвою конкретного роду дерев, має ойконім *Липове* (> липа – «дерево з серцеподібним зубчастим листям і жовтим пахучим медоносним цвітом» [8, с. 487]). Але оскільки він є вторинним і з'явився за радянських часів після перейменування с. *Олександрівки* (лексичні варіанти – *Соколівка, Мала Соколівка*), то щодо мотивації вибору саме такої назви можна робити лише певні припущення, наприклад, існування значних липових насаджень в межах або поблизу населеного пункту тощо.

Відображення характерних ознак ландшафту, а саме поширеність лісової, трав'яної, болотяної рослинності, якою вкриті численні балки та яри, фіксуємо в семантиці ойконімів *Макове, Оситняжка, Калинівка*. Перший мотивований лексемою «мак», що позначає «трав'янисту рослину з довгим стеблом і великими квітками ...» [8, с. 601]. В основі другого – поняття «оситняк», тобто «багаторічна або однорічна рослина родини ситникових, схожа на очерет» [9, с. 762]. Джерелом для творення ойконіма *Калинівка* є апелятив *калина* – «плодовий і декоративний чагарник» [8, с. 76].

Ойконіми, мотивовані лексемами культурно-історичного характеру. Означена група презентована 13-ма онімами (17,3 %): *Веселівка, Вільне, Зоря, Мальовниче, Могутнє, Молодецьке, Неопалимівка, Обознівка, Первозванівка, Покровське, Попівка, Сонячне, Українка*. За семантикою зафіксовані ойконіми можна поділити на кілька підгруп: (1) оніми, що мають в своїй основі якісну характеристику: *Веселівка* < «веселий», *Вільне* < «вільний», *Могутнє* < «могутній», *Неопалимівка* < «неопалимий», *Молодецьке* < «молодечий», *Мальовниче* < «мальовничий»; (2) оніми, мотивовані явищами атмосфери: *Зоря, Сонячне*; (3) оніми, мотивовані родом занять: *Обознівка* < «обозний» (посада), *Попівка* < «піп» (духовне звання); (4) оніми, що мають в своїй основі соціально-культурні поняття: *Покровське, Українка*, можливо, *Первозванівка*.

Ойконіми, що походять від онімів різних класів. У межах цієї групи аналізуємо ойконіми, засвідчені в довіднику адміністративно-територіального устрою Кіровоградського району станом на 01 вересня 2013 р. [1]. Усі зафіксовані назви відонімного походження становлять 61,3 %. Їх можна поділити на відантропонімні, відгідронімні та відтопонімні.

До *відантропонімних* зараховуємо оніми, основа яких мотивована особовим іменем або прізвиськом засновника поселення чи його власника. Зазвичай це назви у формі однини, утворені від конкретних антропонімів з додаванням онімотворчого форманта – найчастіше суфікса -івк(а), рідше – -ов(е), -ськ(е). У місцевому ойконімному фонді ця група є найбільшою за обсягом – усього 39 назв (52 %). Із них 23 оніми походять від церковно-християнських імен (30,7 %): чоловічих – *Аврамівка, Володимирівка, Григорівка, Іванівка, Миколаївка, Миронівка, Назарівка, Нова Павлівка, Нововолодимирівка, Новогригорівка, Новоолександрівка, Новопетрівка, Овсяниківка, Олександрівка, Олексіївка, Павло-Миколаївка, Петрове, Федорівка* (18 одиниць); жіночих – *Ганнинське, Дар'ївка, Катеринівка, Оленівка, Олено-Косогорівка* (5 одиниць).

Твірною основою 12 ойконімів є прізвиська засновника або власника населеного пункту (16 %): *Андросове, Березинка, Вишняківка, Демешкове, Кандаурове, Клинци, Корлюгівка, Медерове, Рожнятівка, Сосонівка, Соколівське, Шостаківка*.

Такі складні за структурою ойконіми, як *Любо-Надеждівка, Івано-Благодатне*, умовно кваліфікуємо як відантропонімні, оскільки одним із компонентів є особове ім'я (Надія, Іван), а другим – субстантивований прикметник (любий, благодатний) (2,7 %). До відантропонімних належить також ойконім *Крупське*, проте в цьому випадку не йдеться про належність номінованого об'єкта конкретній особі (село заснували переселенці з Прусії у 1792 р.). На нашу

думку, цей онім має ідеологічно-меморіальну мотивацію, що підтверджується часом його виникнення – середина ХХ ст. Це стосується й ойконіма *Шевченкове*, який так само належить до меморіальних відносно нових утворень в ойконімному фонді району.

Отже, оніми, мотивовані прізвищем з ідеологічно-меморіальною метою, становлять 2,7 % від усіх зафіксованих.

Відгідронімні ойконіми презентовані меншою кількістю одиниць – усього 4 назви (5,3 %). Оніми цієї групи формувалися способом метонімії – перенесення назви річки на поселення, що виникло поруч. У результаті утворилися такі ойконіми, як *Аджамка* > р. Аджамка, *Велика Северинка* > р. Северинка, *Грузьке* > р. Грузька, *Осикувате* > р. Осиковита.

Відтопонімні ойконіми. До складу цієї групи зараховуємо три оніми (4 %), мотивовані назвами об'єкта рельєфу земної поверхні. Зауважимо, що всі зафіксовані відтопонімні ойконіми в своїй основі мають назви місцевих балок: *Червоний Яр* < балка Червона, *Лозуватка* < балка Лозуватка, *Безводня* < балка Безводня.

Ойконімна омонімія. Ойконімний фонд Кіровоградського району презентує також групу онімів, які були використані для називання одразу кількох населених пунктів. Однойменність в ойконімії Кіровоградщини є досить поширеним явищем, і Кіровоградський район не виняток. У списках населених пунктів Херсонської губернії, складених у ХІХ ст. для розрізнення та уточнення місцезнаходження того чи того поселення з однаковими назвами зазначалися топографічний орієнтир та неофіційні назви або прізвище власника. Так, на території аналізованого району існували два села під назвою *Лозватка*: с. *Лозватка (Резанова)* при р. Лозватка та с. *Лозватка* при балці Лозватка. У зв'язку з ліквідацією першого поселення, у сучасному адміністративно-територіальному поділі району залишився лише один населений пункт під такою назвою. Інший приклад топонімної омонімії – ойконім *Високі Байраки*. Для уникнення сплутування назву доповнювали уточненням зі вказівкою на прізвище власника та ім'я засновника: *Високі Байраки (Касьянівка)* – *Високі Байраки (Олександрівка, Андросова)*. Після перейменування другого із сіл на *Андросове* ойконімна омонімія зникла. З цими ж населеними пунктами пов'язаний інший випадок ойконімної омонімії. З метою розрізнення однойменних сіл *Високі Байраки* використовувалася назва *Олександрівка* на позначення другого із них, що спричинило появу омонімії у назві з іншими населеним пунктом: *Олександрівка 1 (Андросова, Високі Байраки)* – *Олександрівка 2 (Роженатовського, Тележинка)*. Уточнювальним компонентом були цифрові позначення, а також вказівки на прізвище власника. На сьогодні обидва села перейменовано, тому в місцевому ойконіміконі замість одного оніма *Олександрівка* функціонують два – *Андросове* та *Роженятівка*. На території аналізованого району в ХІХ ст. існували також дві *Оленівки*: *Оленівка (Стратемировича)* – *Оленівка (Гезейнова)*. У цьому випадку також конкретизували локалізацію поселення за допомогою прізвища власника. Омонімія в назвах цих населених пунктів не збереглася до нашого часу у зв'язку зі злиттям двох сусідніх сіл – *Оленівки (Стратемировича)* та *Косогорівки*, після чого ойконімний фонд регіону поповнився складним онімом *Олено-Косогорівка*. Окрім уже означених, згідно з переліком населених пунктів Херсонської губернії станом на 1859 р. однойменними були також с. *Велика Северинка* при р. Северинка та с. *Велика Северинка* при р. Інгул. У сучасних джерелах зафіксовано лише один населений пункт з такою назвою, тож омонімія відсутня. Те саме стосується ойконіма *Іванівка*. Розпізнавання кількох однойменних об'єктів відбувалося за допомогою додаткової вказівки на прізвище власника та цифрового позначення: *Іванівка 1 (Нотбекова)* та *Іванівка 2 (Хандакова)*. З часом *Іванівка 1 (Селевіна)* та *Іванівка 2 (Хандакова)* були об'єднані, а за радянських часів для уникнення омонімії перейменовані на *Мозутне*.

Отже, явище топонімної омонімії було характерною ознакою ойконімікону Кіровоградського району в ХІХ ст., натомість у ХХ-ХХІ ст. в офіційних джерелах воно відсутнє.

Ойконімна антонімія. Окрім онімних, деякі власні назви мають антонімні відношення. В основі такого протиставлення лежить протилежність позначуваних ними об'єктів за різними ознаками: форма, розміри, локалізація тощо. При цьому антонімічними можна вважати не лише лексеми з протиставними співвідносними значеннями, але й словотвірні (спирається на

антонімічність морфем) та граматичні протилежності (ґрунтується на антонімічності різних граматичних категорій).

Лексико-семантична антонімія засвідчена лише в складених назвах: *Аджамка (Велика, Пікінерна) – Мала* або *Гусарська Аджамка (Субботець)* (сучасне с. *Суботці* Знам'янського району Кіровоградської області); *Велика Северинка – Мала Северинка, Мала Мамайка – Велика Мамайка* (сучасне с. *Підгайці*), *Нижня Созонівка – Верхня Созонівка, Велика Соколівка – Мала Соколівка, Соколівка* (сучасне с. *Липове*). Аналіз їхніх складових виявив, що в протиставні відношення вступають значення лише перших компонентів, виражених якісним прикметником. У чотирьох випадках протиставлення відбувається за ознакою «розмір позначуваного об'єкта»: *Велика Аджамка – Мала Аджамка, Велика Северинка – Мала Северинка, Велика Мамайка – Мала Мамайка, Велика Соколівка – Мала Соколівка*. За ознакою «локалізація об'єкта» антонімічні значення виражають ойконіми *Нижня Созонівка* й *Верхня Созонівка*.

Окрім цього, можна виокремити групу ойконімів, у яких прикметник виступає без протилежного члена. До таких належить онім *Високі Байраки*. Зауважимо, що в історичних джерелах назва цього поселення зафіксована як *Вищі Буєраки* [5, с. 349], тому, імовірно, семантика компонента «високі» вказує не стільки на розмір, скільки на локалізацію. Оскільки у фактичних матеріалах відсутні будь-які вказівки на існування поселення з назвою, семантика якої виражає антонімічні відношення, то зараховуємо ойконім *Високі Байраки* саме до цієї групи.

В ойконімній системі аналізованого району також спостерігаються поєднання в антонімічні пари онімів, компоненти яких у загальноживаній лексиці не є антонімами. Ідеться про сучасні села *Аджамка* та *Суботці*, які в минулому називалися як *Пікінерна Аджамка* та *Гусарська Аджамка*. Появу такої онімної опозиції спричинив екстралінгвальний чинник, а саме військово-політичні події, що відбувалися на Єлисаветградщині в другій половині XVIII ст.: 1764 р. були скасовані Нова Сербія і Слобідський козацький полк, а військові одиниці трансформовані. На базі слов'яносербського полку був організований чорний гусарський полк, 14 рота якого локалізувалася в с. *Аджамський шанець*, інша назва – *Суботці* [12]. Очевидно, що згодом з'явився ойконім *Гусарська Аджамка*. Одночасно реформували й український новокозацький полк, замість якого був утворений Єлисаветградський пікінерний полк. До територій цієї військової одиниці увійшла *Велика Аджамка*, а в місцевому ойконіміконі поширився онім *Пікінерна Аджамка*. Обидві військові одиниці займали різні землі, виконували різні функції, відрізнялися етнічним складом тощо, тобто протиставлялися одне одному. Відповідно й утворені на їхніх територіях населені пункти в своїх назвах презентували таке протиставлення.

Висновки дослідження та перспективи подальших наукових розвідок. Отже, ойконімний фонд Кіровоградського району презентований як відапелятивними, так і відонімними одиницями, при цьому кількісна перевага належить другим (38,7 % і 60,3 % відповідно). У межах кожної з груп домінантним є лише один лексико-семантичний тип: з-поміж відапелятивів – це ойконіми, мотивовані лексемами культурно-історичного характеру (17,3 %), у частці відонімних – відантропоніми (52 %), зокрема такі, що мають у своїй основі церковно-християнські імена (30,7 %). У місцевому ойконіміконі засвідчені також явища ойконімної омонімії та антонімії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адміністративно-територіальний устрій [Електронний ресурс] / Офіційний портал Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://static.rada.gov.ua/zakon/new/NEWSAIT/ADM/zmist.html> – Назва з екрану.
2. Бучко Д. Г. Походження назв населених пунктів Покуття / Д. Г. Бучко. – Львів : Світ, 1990. – 143 с.
3. Воляннюк І. Ойконіми Північної Тернопільщини зі слов'янськими іменами в основах / І. Воляннюк // Вісник Львівського університету. Серія філол. – 2009. – Вип. 46. – Ч. II. – С. 162-171.
4. Іваненко О. В. Походження назв населених пунктів Сумської області: Автореф. дис ... канд. філол. наук: 10.02.01 / О. В. Іваненко. – К., 2006. – 20 с.
5. Історія міст і сіл Української РСР. Кіровоградська область. – К. : Головна редакція УРЕ АН УРСР, 1972. – 816 с.
6. Котович В. В. Ойконімія Опілля XII-XX ст. : автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / Віра Василівна Котович. – Івано-Франківськ, 2000. – 20 с.
7. Словник української мови. В 11 т. Т. 2 : Г – Ж / [ред. П. П. Доценко, Л. А. Юрчук]. – К. : Наукова думка, 1971. – 547 с.

8. Словник української мови. В 11 т. Т. 4 : І – М / [ред. А. А. Бурячок, Г. М. Гнатюк, П. П. Доценко]. – К. : Наукова думка, 1973. – 840 с.
9. Словник української мови. В 11 т. Т. 5 : Н – О / [ред. Л. А. Юрчук, В. О. Винник]. – К. : Наукова думка, 1974. – 839 с.
10. Словник української мови. В 11 т. Т. 7 / [ред. О. П. Петровська, М. М. Пилинський, Л. О. Родніна, Н. І. Швидка]. – К. : Наукова думка, 1976. – 727 с.
11. Словник української мови. В 11 т. Т. 9 : С / [ред. І. С. Назарова, О. П. Петровська, Л. Г. Скрипник, Л. А. Юрчук]. – К. : Наукова думка, 1978. – 917 с.
12. Суботці [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uk.wikipedia.org> – Назва з екрану.

Чорноус О. Лексико-семантичні типи ойконімів Кровоградського району.

В статтє рассмотрены лексико-семантические особенности названий населенных пунктов Кировоградского района, зафиксированные в современных источниках административно-территориального деления. Определено, что местный ойконимный фонд представлен отапельтивными и отонимными единицами с численным перевесом последних. Базой для 38,7 % онимов стали общегеографические названия, понятия культурно-исторического характера, а также лексемы для обозначения особенностей природно-географического комплекса региона. Остальные ойконимы образованы от онимов разных классов – антропонимов, гидронимов, топонимов. Из них наиболее многочисленной является группа названий с именами или фамилиями основателей или владельцев этих населенных пунктов в основе – 52 %. Исследование истории формирования местного ойконимикона подтвердило факты одноименности населенных пунктов, для различения которых указывались топографический ориентир и неофициальные названия или фамилии владельца. Также зафиксированы случаи ойконимной антонимии в сложных названиях, при этом в противопоставленные отношения вступают значение лишь первых компонентов, выраженных качественным прилагательным.

Ключевые слова: ойконим, отапельтивный ойконим, отонимный ойконим, отапельтивный ойконим, отгидронимный ойконим, оттопонимный ойконим, ойконимная омонимия, ойконимная антонимия.

Chornous O. Lexical and Semantic Types of Krovograd Region Place Names.

The article deals with the lexical and semantic features of Kirovograd region place names, fixed in current documents of administrative division. It was determined that the local place name fund is represented by two groups. They are the place names derived from general words and the place names derived from proper names. The second group is larger than the first one. 38,7 % of local place names are derived from general geographic names, from words connected with some cultural and historical concepts. As well they name most of Kirovograd region's natural or man-made features. The basic element of the others is proper names of different classes such as anthroponyms, hydronyms, toponyms. There are many place name terms relating to different types of personal names (52 %). For example, the most terms appeal to the founders' or the owners' first names or surnames. Historical research of the place names formation confirms the facts that different settlements can have the same name. If it is necessary to distinguish them it is used specific topographical landmarks, an informal title or the owner's name.

Key words: place name, place name derived from general word, place name derived from anthroponym, place name derived from hydronym, place name derived from toponym, omonym, antonym.